

ЖАН ДЕ ЛАФОНТЕН (1621—1695) – ФРАНЦУЗЬКИЙ БАЙКАР

Особливості байок. Форма – віршована; дотепні, образні, подробиці з життя французького народу.

Використовував сюжети байок Езопа, Федра, індійських байкарів, а також розробив оригінальні сюжети.

Сюжети байок : жваві, динамічні, нагадують невеличкі сценки з життя, насичені яскравими діалогами.

Байкарська спадщина: 238 байок у 12 збірках «Байки Езопа, перекладені на вірші добродієм де Лафонтеном», назвав їх «стоактною комедією французького життя».

Назви байок: «Цикада і Мурашка», «Лев і Комар», «Вовк і Журавель», «Зачумлені звірі».

Герої Лафонтена говорять вишуканою літературною мовою, освічені

Художні засоби: алегорія, антитеза, сатира

«Вовк і Собака»

Голодний та худий, лиш шкура та кістки,
Вовк за селом зустрів Собаку.

Такий

Великий та гладкий.

Утер би Вовк Собаці маку,—

Тече голодна слинка,

Чи тут до поєдинка?!

Ледь-ледь не пада з ніг.

Перед Собакою покірно ліг

І скаржиться на час цей проклятущий:

— Нещасний я. Голодний та худющий.

Хотів би працювати, та ба —

Знущається судьба:

І праці не дають,

Вкраду — безжально б'ють... —

Собака-простачок Вовкові каже:

— Ходім зі мною. Я і ти

Жить будем, як брати.

Разом робитимем, разом і спати ляжем.

— А що ж робить?

— Подвір'я стерегти...

Пішли в село. В дорозі Вовк побачив:

На шиї в пса

Біда собача:

— Це що? Так шкодить ковбаса?

— Ммм. Це, той... Буває на віку

Сиджу на мотузку.

— Така твоя солодка воля?

Хай краще здохну серед поля,

А не дозволю, мій дружок,

В'язать мене на мотузок!

Аналіз байки

Герої: Вовк (голодний, худий, нещасний, волелюбний) та Собака (ситий, гладкий, простачок, покірний долі)

Тема – розповідь про те, як ситий Собака вирішив допомогти голодному Вовку і привів його в село, та Вовк відмовився все своє життя провести на мотузку.

Мораль. «Не дозволю, мій дружок, В'язать мене на мотузок!»

Засуджує: безпринципність, підлабузництво, безвілля

Вчить: цінувати волю, бути гордим, волелюбним

«Зачумлені звірі»

Небесна кара, що її за гріх
Великий наслано на всіх,
Чума — нещадна, люта сила,
Спроможна все живе за день
До решти винищити, впень,
Нещадно звірину косила.
Не кожен хворий помирав,
Та кожен дні лихої скрути
Хотів як-небудь перебути.
Було звіроті не до справ:
Уже не йшли на полювання
Ні хитрі лиси, ні вовки,
І велелюбні голубки
Забули вже за кохування.
Лев скликав раду і сказав:
«Напевно, кару Бог послав
Нам за чийсь тяжку провину.
У кого з нас найбільший гріх,
Хай жертвує собою й від загину
Рятує всіх.

*Історія нас вчить: зі скрути
Не вийти без належної покути.*
Покаймося ж, мов на духу, при всіх
У всіх своїх тяжких провинах.
Я маю на душі великий гріх:
Я стільки з'їв овець невинних!
Куди подітись від гріха?
Того ще мало:
Я, бувало, з'їдав і пастуха.
Я жертвую собою, як немає
У вас гріхів. Та закликаю вас
Покаятись, як я, бо вмерти має
Найбільший грішник серед нас».

«О царю! — каже Лис.
— Сумлінність ваша може
Всім бути за взірець.
Але хіба то гріх? Та, може,
Ви, ївши тих дурних овець,
їм честь велику виявляли.
А щодо пастухів — який то гріх?
Вони нам стільки дозволяли,
Що краще б їх поїсти всіх».
Підлесники аплодували.
А потім тигри та вовки
Себе картали залюбки.
Та всіх їх так атестували,
Що хижакі, розбійники — і ті,
Здавалося, були святі,
Та встав Осел: «Пригадую, давненько
Ішов я лугом, травка зелененька,
А я голодний — біс і спокусив:
Я, грішний, жмутик і вкусив,
А, щиро кажучи, не мав же права».
«Ганьба! Ганьба!» — зарикала орава.
А Вовк довів — учений писарчук! —
Що цей Осел — падлюка із падлюк,
Паршивий і коростявий — причина
Всіх напастей і лих.
Та мало вішати таких!
Він їв чужу траву! Проклята твар злочинна!
Від них завжди чекай біди.
І заревла громада: «Браво!»
Отак і в нас: є гроші — маєш право,
Немає — то під суд іди.
Переклад Івана Світличного

Аналіз байки

Герої: Лев (цар, монарх, король), лиси, тигри, вовки (улесливі чиновники, судді, підлесники, королівське оточення, що мають владу і гроші), осел (простодушний представник народу, бідняк). Усі верстви суспільства Франції другої половини XVII ст.

Тема — розповідь про те, як лісові звірі обирали під час чуми «найбільшого» грішника.

Мораль: Отак і в нас: є гроші — маєш право, Немає — то під суд іди.

Засуджує: несправедливість суспільства, у якому одним можна все, а іншим — нічого.

Джерела

- Клименко Ж. В.** Зарубіжна література: Підруч. для 6 кл. загальноосвіт. навч. закл.- К.: Навч. книга, 2006
- Ковбасенко Ю.І.,** Ковбасенко Л.В. Зарубіжна література: Підр. для 6 кл. - К.: Грамота, 2005.
- Півнюк Надія.** Зарубіжна література: Підруч. для 6 кл. загальноосв. навч. закл./Надія Півнюк, Олена Чепурко, Наталя Гребницька.— К.: Освіта, 2006
- Фесенко В.І.** Зарубіжна література: Підр. для 6 кл.у 2 ч. - К.: Навч.книга, 2004
- Хорошилова А. В.** Усі уроки зарубіжної літератури. 6 клас. —2-ге вид., випр. — Х. : Вид. група «Основа», 2008.
- Чередник Л. А.** Світова література. 6 клас: Авторські уроки. — Х.: Веста, 2011